

Düş Kırıklığıdır Yaşadıklarım

— keskin2011 · 11 Kasım 2016

Yılların yorgunluğu hala üzerimde
Ayaklarım taşıyor bedenimi
Karşımda uçsuz bucaksız bir deniz
İki mahzun yürek yürüyoruz
Tek kelime etmeye cesaret edemiyoruz

Hayra alamet değil bu sessizlik
Yaklaşan fırtınayı haber veriyor dalgalar
Rüzgar o kadar sert esiyor ki
Hayallerimizi alıp götürüyor bizden

Umutlarımız suya düşüyor
Birazdan hareket edecek bak gemin
Yolcular el sallamak için almış yerini
Biliyorum
Son yolcusu sensin bu geminin

Sessizce ağlıyorum başımı çevirerek
Beyaz mendil düşüyor ellerimden
Sen gitmekle kalmıyorsun
Bendeki seni de götürüyorsun

Bir yanım yalnızlık koridoru
Diğer yanımda sen kokuyorsun
Duygularım karman çorman
Attığın kör düğüm çözülmüyor bir türlü

Senin olmadığın bir dünya ya alışmaya çalışıyorum
Kulaklarımdan karanlığın uğultusu gitmiyor
Göz bebeklerimde korkunun en büyüğü
Nedenini sorma bana anlatsam da anlayamazsın
Yalnız kalma korkusunu yaşadın mı hiç
İşte böyle kalırsın çaresiz

Artık sisli şafaklara uyanmak istemiyorum

Sen olmayacaksan düşlerimde
Biliyorum
Her gece üşüyecek ellerim
İliklerime kadar titreyecek bedenim
Yağsın üzerime sevgi yağmurları
Nispet yapmasın yeter ki gözyaşların ...

Refik
11 . 11 . 2016
İstanbul